

**LJETNO ZASJEDANJE NJEMAČ-
KOG KATEHETSKOG DRUŠTVA**

/Deutsches Katechetenverein DKV/

Leitershofen (Augsburg), 23-27.

IX. 1980 .

Među najvažnije događaje svjetskog katehetskog gibanja svakako spada Ljetni studijski sastanak DKV, koji okuplja preko deset tisuća kateheta njemačkog govornog područja.

DKV je godine 1921. proizašao iz Münchenskog katehetskog udruženja, koje je bilo ustanovljeno 1887. - a koje je godine 1901. počelo izdavati svoje glasilo "Katechetische Blätter", koje i danas svojom kvalitetom ovladava katehetskim događajima. Zasjedanje DKV je neka vrsta "velesajma" katehetskog svijeta. Ono iznosi što je u određenom povijesnom trenutku najznačajnije i najproblematičnije na katehetskom području. Tema ovogodišnjeg zasjedanja DKV glasi: "Angažiranost iz sredine vjerovanja" /Angagement aus der Mitte des Glaubens/.

Njemačka kateheza je zbog gospodarske pomoći Njemačke u obliku "Misereor", "Adveniat" itd. nerazvijenim zemljama, po-

sebno Južnoj Americi, i katehetski zainteresirana za religiozno događanje u tim dijelovima svijeta /ne smijemo zaboraviti da je tzv. "zeleni katekizam" njemačkih biskupa iz godine 1955. postao svjetski katekizam i misijskih zemalja/. Katolička Crkva je za stanovnike tih zemalja jedina istinska zagovornica ne samo vjerskih nego i općeljudskih prava. Zato kršćansko naviještanje ili kateheza nije samo naviještanje o otkupljenju već i izvršavanje odnosno ostvarivanje otkupljenja u smislu kako je to naznačio Ivan XXIII, koji je organizirao 2. vatikanski crkveni sabor, i kako je to ponovno osvijetlio Ivan Pavao II. u Puebli.

Uvodni referat podnio je brazilski kardinal iz Fortaleza njemačkog porijekla, franjevac Aloisio Lorscheider pod naslovom: "Naša Crkva naučila je na nov način promatrati i ispovijedati svoju vjeru" /Eine Kirche hat ihren Glauben neu zu sehen und zu sagen gelernt/. Središnja misao toga za vjerovanje veoma optimističkog referata bila je ova: vjera nije samo liturgijsko naviještanje nego i aktivna briga za čovjeka, kojega treba otkupiti kako iz sadašnje ekonomske /neimaštine/ i političke /pomanjkanje političkih sloboda/ pritješnjenosti tako i iz njegove egzistencijalne /briga za sutra/ muke te ga pripremiti za vječnu slobodu u povezanosti s Bogom.

Biblicist Dreissler iz Freiburga pokazao je kako je Bog uvijek bio sa svojim narodom /riječi "Ja sam koji jesam" upućene Mojsiju iz gorućeg grma znače prije svega "ja sam onaj koji sam se uvijek i svuda zauzima za tebe i koji ti pomaže!"/, i stoga je jedan od kršćanskih stavova u tome da kršćanin osjeti i iskusi Božje djelovanje ne samo u crkvi kod molitve nego u svakidašnjem životu i usred svojih životnih zadataka i teškoća. Bog je onaj koji uvijek stoji iza čovjeka i zauzima se za nj. Ako je Bog tako "pomiješan" s ljudskim životom, tada angažirana zauzetost za Božju-ljudsku stvar nije samo consecutivum tj. posljedica, nego constitutum tj. sastavni dio našeg vjerovanja.

Socijalni filozof iz Regensburga Wiedenhofner govorio je o temi "Kršćansko vjrovanje u svojoj životnoj povezanosti" /Der christliche Glaube in seinem Lebenszusammenhang/. Politička teologija južnoameričkih

teologa kaže da kršćanin živi samo u jednoj istinitosti, koja ima teološke, socijalne i političke vidike. Kako se u stvarnom životu ne može dijeliti ekonomija od politike, politika od sociologije, tako se isto ne može živjeti samo religiozni život bez obzira na ekonomiju, društvena zbivanja i politiku. Kršćanstvo je religija s jednim Bogom u trima osobama, Crkva opstoji množinom vjernika a vjernik se mora uključiti u cjelovito događanje ljudskog života. Kršćanin ako hoće u potpunosti izvršiti svoju zadaću suotkupljenja svijeta, mora se angažirati ekonomski, socijalno i politički /ne samo govoriti/.

Stručnjak za komunikaciju Bitter iz Bochuma referirao je o socijalnoj opsežnosti naviještanja vjere /Zur Sozialdimension der Glaubensvermittlung-eine religions pädagogische Zwischenbilanz/ kao obračunu religiozno-pedagoškog sudjelovanja. Upozorio je na one vidove u kojima kršćansko naviještanje nije uzimalo u obzir socijalne vidike.

U vidu sažetka cjelovite tematike održan je razgovor za okruglim stolom o veoma važnom pitanju: "Religiozna pedagogika i kršćanske socijalne znanosti - Kraj nekog stanja jednoga pokraj drugoga" /Religionspädagogik und christliche Sozialwissenschaften - Ende eines Nebeneinanders/. Radi se o tome kako prevladati sadašnje stanje teologije, navještanja, karitasa, itd., na jednoj strani i političko-socijalne angažiranosti s vjerskog stanovišta na drugoj strani; čovjek-kršćanin mora biti cjelovit čovjek te ne može biti rascjepkan u socijalnog radnika, političara, proizvođača itd. Kada će naše naviještanje stići tako daleko da će iz te cjelovitosti govoriti i voditi toj cjelovitosti?

Valter Dermota